

SINHALI

මුලික ප්‍රතිපත්තිය

The Co-operative Office for Call & foreigners Guidance at Sultanah
Under the supervision of Ministry of Islamic Affairs and Endowment and Propagation and Guidance
Tel. 4240077 Fax 4251005 P.O.Box 92675 Riyadh 11663 E-mail : Sultanah22@hotmail.com

أصول العقيدة

أعدّه وترجمه للغة السنهالية

شعبة توعية الجاليات بالزلفي

الطبعة الأولى ١٤٢٠/٦

ح المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي ، ١٤٢٠

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات (الزلفي)

أصول العقيدة - الزلفي

٣٦ ص ١٧/١٢ سم

ردمك : ٩٩٦٠-٨١٣-٦٤-٩

(النص باللغة السنهالية)

١- العقيدة الإسلامية أ- العنوان

ديوي ٢٤٠ ٢٠/١٦٠٧

رقم الأيداع : ٢٠/١٦٠٧

ردمك : ٩٩٦٠-٨١٣-٦٤-٩

الصف والإخراج : شعبة توعية الجاليات بالزلفي

أصول العقيدة

මූලික ප්‍රතිපත්තිය

තවහිද් (ඒකදේවත්වය)

ඒකදේවත්වය යනුනේ, අල්ලාහ් තආලාට හිමි වන හා ඔහුට වැදෑම් පිදුම් කිරීමට අනිවාර්ය කළ සෑම දේ මගින් ඔහු ඒකත්වය කිරීමයි. අල්ලාහ් තආලා මෙසේ පවසයි:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ الذاريات: ٥٦

තවද, පින් හා මිනිස් වර්ගයන් මාහට ඉබාදත් (සම්පූර්ණයෙන් අවතනවී මාගේ අණ පිළිගෙන පිවත්වීමට හා මාහට පමණක් වැදෑම් පිදුම්) කිරීමට හැර මා මැවූයේ නැත. (51:56) තවද අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි:

﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ النساء: ٣٦

තවද, අල්ලාහ් තආලාට (පමණක්) වැදෑම් පිදුම් කරන්න. තවද, ඔහුට කිසිවක් සමාන නොකරන්න. (4:36)

තවහිද් (ඒකදේවත්වය) කොටස් තුනකි. ඒවා තවහිදුල් රුබුඛියයා, තවහිදුල් උලුඛියයා හා තවහිද් අස්මා වස්සිගාත් යනාදියන්ය.

1. තවහිදුල් රුබුඛියයා

එය මවනු ලැබූ දෙයින්ද, විශ්වය පරිපාලනය කිරීමේ තුලින්ද අල්ලාහ් ඒකත්ව කිරීමයි. ඔහු ආහාර සපයන්නාය.

ජීවන කරත්තය. විනාශ කරත්තය. අභයේ හා පොළොවෙ පාලනය ඔහු සතුය. අල්ලාහ් තථාලා මේ බව මෙසේ පවසයි:

﴿ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَاطْرُ ٣: ٣٥ ﴾

අල්ලාහ් හැර අන් මැවුම්කාරයෙකු සිටින්නේද? ඔහු ඔබලාට අභයෙන් හා පොළොවෙන් ආහාර ලබා දෙන්නේය. ඔහු හැර (වැළුම් පිළුම් කිරීමට සුදුසු) දෙවියෙකු නොමැත. (35:3) තවද, අල්ලාහ් තථාලා මෙසේ පවසයි:

﴿ تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١: ١٠ ﴾

කවරෙකුගේ අනෙහි රජකම (සර්ව පාලනය) තිබේද? ඔහු ශ්‍රේෂ්ඨ වන්නාය. ඔහු සියලු දේ කෙරෙහි ශක්ති වන්නාය. (67:1) විශ්වයේ සැමහි අධිපත්‍යයා අල්ලාහ් තථාලාය. ඔහුගේ නිගමනය පරිදි එය පවතින්නේය.

පාලනය කිරීමෙන් අල්ලාහ් ඒකත්වය කිරීම යනුනේ, ඔහු සියලු මැවීම් පාලනය කිරීමයි. අල්ලාහ් තථාලා එය මෙසේ පවසයි:

﴿ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۚ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ٥٤: ٥٤ ﴾

දැනගන්න මැවීමේද පාලනය කිරීමේද ඔහු සතුය. අල්ලාහ් තථාලා ඉමහත් ශ්‍රේෂ්ඨවන්නාය. ලොව වැසියන්ගේ පෝෂකයාය. (7:54) මෙහි සියලු මැවීම් පාලනය කිරීමේද අඩංගුවේ. මිනිසුන්ගෙන් සුළු පිරිසක් මෙම කොටස ප්‍රතික්ෂේප කරති. ඔවුහුද තම හෘදයන් මෙය තහවුරු කරන අතර, ප්‍රසිද්ධියෙන් (පමණක්) ප්‍රතික්ෂේප කරති.

අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි:

﴿وَجَاهِدُوا بِهَا وَأَسْتَيْفِنَهَا أَنْفُسَهُمْ﴾ النمل ١٤

ඔවුන්ගේ භාදයන් (සත්‍ය බව) ස්ථිර කළද, ඔවුහු ඒවා ප්‍රතික්ෂේප කළහ. (27:14)

2. තවහිදුල් උලුහිසියා

තවහිදුල් උලුහිසියා යන්නේ, සියලු වැදෑම් පිදුම්වලින් අල්ලාහ් තඤාලා ඒකත්ව කිරීමයි. මිනිසෙකු අල්ලාහ් සමග වැදෑම් පිදුම් කිරීමට හා ලගාවීමට අත් කිසිවෙකු තෝරා නොගත යුතුය. අල්ලාහ් පවසන පරිදි මෙම කොටසෙහි තේරුම, 'අල්ලාහ් තඤාලා මැවීම් සියල්ල මැවූවේ ඔහු (ට අවතනවීම) සඳහාය' යන්නේය.

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ الذاريات ٥٦

මිනිස් හා ජින් වර්ගයන් මානව ඉබාදත් (සම්පූර්ණයෙන් අවතනවී මාගේ අණ පිළිගෙන පිවත්වීමට හා වැදෑම් පිදුම්) කිරීමට හැර, මා මැවූවේ නැත. (51:56) ඔහු දුතයන් පව්වෙද, වෙද ග්‍රන්ථ පහළ කළේද මෙම තවහිදය කරාය. අල්ලාහ් තඤාලා මෙසේ පවසයි:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيْهِ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾

الأنبياء: ٢٥

(තබ්තුමනී) 'නියතවශයෙන්ම, (වැදෑම් පිදුම් කිරීමට අයත්) දෙවියා මා හැර අන් කිසිවෙකු නොමැත, එනිසා මානවම වැදෑම් පිදුම් කරන්න' නම්වූ නියෝගය (වහි) පහළ නොකර කිසියම් රජුල්වරුන් (දුතයන්) අපි බෙට

පෙර නොඑව්වෙමු. (21:25) තවහිදයේ මෙම කොටස, දුත යන් තම සමාජයන් කැඳවූ අවස්ථාවෙහිදී මුෂරික්වරුන් (අල්ලාහ්ට හවුල් කරන්නන්) ප්‍රතික්ෂේප කළ කොටසෙකි. අල්ලාහ් තඤාලා මෙසේ පවසයි:

﴿قَالُوا أَجِئْنَا بِبَغْيٍ وَإِنَّا لَنَعْبُدُ اللَّهَ وَنَذَرُ مَا كُنَّا بِنُفُسِنَا أَجْعَلُ الْأَعْرَافَ ۝۷﴾

එයට මුහුත් ‘අප මුතුන් මිත්තන් ඇඳහිමි කළ දෙව් වරුන් අතහැර, අල්ලාහ් පමණක් ඇඳහිම සඳහාද මග අප වෙත පැමිණ (කැඳවා) සිටින්නේ?’ යනුවෙන් ඇසිහ. (07:70)

මෙම කාරණාවන් අනුව කිසියම් වැළුම් පිළුම් වර්ගයන් අල්ලාහ් හැර අන් කිසි අයටද, සම්පූර්ණ මොහොතවරුන්ටද, (ආගම්) පහළවූ රජුල්වරුන්ටද, යහපත් වැට්ටුවරුන්ටද (දේව ගැත්තන්) හා අන්කිසි මැවීමිවලටද යොමුකිරීම වලංගු නොවන්නේය. කුමක්නිසාදයත්, වැළුම් පිළුම් සියල්ල කළ යුත්තේ අල්ලාහ්ට පමණි.

3. තවහිදල් අස්මා වස්සිපාන්

මෙය අල්ලාහ් තඤාලා තමා ගැන තම (අස්මා) කළ හෝ ලක්ෂණ (සිඟාත්) කළ හෝ තබා මුහම්මද් (සල්) තුමා අල්ලාහ් ගැන තමකළ හෝ ලක්ෂණ කළ දේ මගින් විශ්වාසය කිරීම හා එම විශ්වාසය කිසියම් වෙනස් කිරීම, වසාකිරීම, ප්‍රමාණ කිරීම හා උදාහරණ කිරීමෙන් තොරව මුහුගේ මහිමයට මඟින පරිදි පිළිපැදීමයි. යථාර්ත යෙන් අල්ලාහ් තමා ගැන තමකළ දේ විශ්වාස කිරීම සියලු දෙනාටම අනිවාර්යවේ.

උදාහරණයක් ලෙස අල්ලාහ් තමා ‘හයිසුල් කෙසුම් (නිත්‍ය පිවමානයි) යනුවෙන් තම කරයි. මෙහිදී ‘හයිසු’

යනුවෙන් හැඳින්වෙන්නේ ඔහුගේ නාමයෙන් (අස්මාවෙන්) එකක් බවත්, මෙම නාමය විනාශයෙන් තොර සම්පූර්ණ පිවිත්‍යක් (හයාත්) වර්ණනාවන ඔහුගේ ලක්ෂණයෙන් (සිපාත්) එකක් බවත්, තවද, අල්ලාහ් තමා සමීථත් (අසන් නාය) යනුවෙන් නම්කරයි. එය ඔහුගේ නාමයෙන් (අස්මා) එකක් බවත්, එය ඇසීම (සමීථ) වර්ණනාවන ඔහුගේ ලක්ෂණයෙන් එකක් බවත් විශ්වාස කිරීම අනිවාර්යයි. අල්ලාහ් මේ බව මෙසේ පවසයි:

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ يُدْرِ اللَّهُ مَغْلُوبَةً، غَلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا، بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُفْقِكُ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ المائدة : ٦٤

අල්ලාහ්ගේ අත වසා ඇති බව යුදෙව් පවසති. ඔවුන් ගේද අත් වසා තිබේ. මෙසේ කීමෙන් ඔවුහු ශාපයට ලක් වූහ. තවුත්, අල්ලාහ්ගේ දැත් විවෘතව ඇත. ඔහු සිය හිතූමතය පරිදි වියදම් කරයි. (5:64)

අල්ලාහ් තඤාලා තමාට විශාල වශයෙන් දානය කිරීමේ දැත් තිබෙන බව පවසයි. එනිසා ඔහුට දානයෙන් හා ප්‍රධානයෙන් යුත් විවෘත දැත් තිබෙන බව විශ්වාස කළ යුතුය. එනමුත් මෙම දැත් ගැන සිතින් රූපනය කිරීමෙන්ද, මුඛින් ප්‍රමාණ කිරීමෙන්ද, මවනලද දැත්වලට උදාහරණ කිරීමෙන්ද වැළකී සිටිය යුතුය. කුමක්නිසාදයත්, අල්ලාහ් තඤාලා මෙසේ පවසයි:

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ الشورى : ١١

ඔහු හා සමාන කිසි දෙයක් නොමැත. ඔහු ශ්‍රවණය කරන්නාය. තෙත් යොමා සිටින්නාය. (42:11)

තවහිදයෙහි මෙම කොටසේ සාරාංශය වන්නේ අල්ලාහ්

තඤාලා හෝ තඬිතායකතුමා නියම කළ අල්ලාහ්ගේ අස්මා (නම්) හා සිෆාත් (ලක්ෂණ) යථාර්තයෙන් කිසියම් වෙනස් කිරීම්, උදාහරණ කිරීම්, ප්‍රමාණ තීරීම් හා වසංකිරීමකින් තොරව ක්‍රියා කිරීමයි.

ලාඉලාහ් අල්ලේලාහ් හි තේරුම

ලාඉලාහ් අල්ලේලාහ්, මෙය ධර්මයේ අත්තිවාරමකි. මෙයට ඉස්ලාම් ධර්මයේ ප්‍රමුඛ ස්ථානයක් හිමිව තිබේ. මෙය ඉස්ලාම්හි අතිවාර්ථය කරුණුවලින් ප්‍රථම කරුණෙකි. ඊමානයෙහි කොටස්වලින් උසස්ම කොටසෙකි. ක්‍රියාවන් පිළිගනු ලබන්නේ මෙය මුඛින් ප්‍රකාශ කිරීමෙන් හා එහි පරමාර්ථය කරා ක්‍රියා කිරීමෙනි.

ඇත්තවශයෙන්ම මෙහි තේරුමවන්නේ තැමදීමට සුදුස්සා අල්ලාහ් තඤාලා හැර අන් කිසිවෙකු නොමැති බවය. තමුත් අල්ලාහ් හැර මවන්නෙකු නොමැත හෝ ඔහු හැර ගවේෂණය කරන්නෙකු නොමැත හෝ ඔහු හැර අන් කිසිවක් නොමැත හෝ යන තේරුම (පමණක්) නොවත් නේය. මෙම වැකියට අංග දෙකක් තිබේ.

1. නැති බව ප්‍රකාශ කිරීම

එය ‘ලාඉලාහ්’ තැමදීමට සුදුසු කිසියම් දෙයක් නැති බව ප්‍රකාශ කිරීම.

2. ඇති බව ප්‍රකාශ කිරීම

එය ‘අල්ලේලාහ්’ තැමදීමට සුදුස්සා අල්ලාහ් පමණක් ඇති බවත්, ඔහු අසාමාන්‍ය බවත් ඔහුට කොටස් කරුවන් නොමැති බවත් ප්‍රකාශ කිරීම.

එබැවින්, අල්ලාහ්ටම වැළුම් පිදුම් කළයුතුය. තවද, ඔහු

හැර අත් කිසිවෙකුට වැළුම් පිළුම් වලින් කිසිවක් නොකළ යුතුය. යමෙකු මෙම වැකිය තේරුම්ගෙන එහි පරමාර්ථය කරා මීර්කයට පිටුපා, ඒකදේවත්වය පිළිගෙන, ඒවා නිශ්චය කරමින්, ඒ අනුව ක්‍රියා කරන්නේද, ඔහු සත්‍ය මුස්ලිම්වරයාය. තවද, යමෙකු මෙය නිශ්චය කිරීමෙන් තොරව ක්‍රියා කරන්නේද, ඔහු මුනාෆික් (කුහකයා) ය. තවද, යමෙකු මෙම වැකියට එරෙහිව මීර්කයන් කෙරෙහි ක්‍රියා කරන්නේද, ඔහු මුඩ්න් ප්‍රකාශ කළත්, මුෂරික් කාෆිරය.

ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ් හි විශේෂත්වය

මෙම පරිශුද්ධ කලිමාවට (දිව්‍ය වැකියට) අප්‍රමාණ විශේෂයන්ද, අධික ප්‍රයෝජනයන්ද තිබේ.

01. අපායට නියමවූ ඒකදේව වාදීන් එහි ස්ථිරව සිටීමෙන් වැළකීමට හේතුවේ. බුහාරි සහ මුස්ලිම් ග්‍රන්ථවල සෑ හත් පරිදි තබා තායකතාව මෙසේ පවසයි:

(يُخْرِجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزُنْ شَعِيرَةٌ مِنْ خَيْرٍ، وَمَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزُنْ بُرَّةٌ مِنْ خَيْرٍ، وَيُخْرِجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزُنْ ذُرَّةٌ مِنْ خَيْرٍ). رواه البخاري ومسلم

ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ් යනුවෙන් පවසන යමෙකුගේ සිතෙහි තිබිලා පිටි ප්‍රමාණයක කුසල් තිබේ. ඔහුද, ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ් යනුවෙන් පවසන තවත් යමෙකු ගේ සිතෙහි තිබිලා ඇට ප්‍රමාණයක කුසල් තිබේ. ඔහුද, ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ් යනුවෙන් පවසන තවත් යමෙකු ගේ සිතෙහි පරමාණුව ප්‍රමාණයක කුසල් තිබේ.

මහුද අපායෙන් නිදහස් වෙති.

02. මිනිස් හා පින් වර්ගයන් වෙත ලද්දේ මෙම (කලිමා) දිව්‍ය වැකිය නිසාය. අල්ලාන් පවසයි:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ الذاريات: ٥٦

තවද, මිනිස් හා පින් වර්ගයන් මානව ඉබාදත් (සම්පූර්ණයෙන් අවතැන්වී මාගේ අණ පිළිගෙන මානව පමණක් වැළුම් පිදුම්) කිරීමට හැර මා වැඩුයේ නැත. (51:56)

03. දුතයන් වෙත ලද්දේද, වෙද ග්‍රන්ථ පහළවූයේද මේ සඳහාය. අල්ලාන් පවසයි:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيْ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ الأنبياء: ٢٥

තබ්තුමනි, මබ්ට පෙර වැඩ සැම දුතයෙකුටම 'නිශ්චය වශයෙන්ම වැළුම් පිදුම් කිරීමට අයත් දෙවියා මා හැර අන් කිසිවෙකු නොමැත. එනිසා මානව වැළුම් පිදුම් කරන්න'. යනුවෙන් අපි වහි මගින් පවසා ඇත්තෙමු. (21:25)

04. මෙය දුතයන්ගේ කැඳවීමේ යතුරය. සැම දුතයන්ම මෙය කරා කැඳවූහ. ඔවුන් තම සමාජයන් කැඳවූයේ මෙසේය.

﴿...اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ الأعراف: ٧٣

අල්ලාහ්ට වැළුම් පිදුම් කරන්න. මහු හැර මබ්ලාට කිසියම් දෙවියෙකු නොමැත. (7:73)

05. මෙය අල්ලාන් සිහිකිරීමේ දික්වර් (භාවනා) වලින් ශ්‍රේෂ්ඨ යෙකි. තබ්තායක තුමා මෙසේ පවසයි:

(أَفْضَلُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ)

رواه مالك في الموطأ

මෙද මට පෙර ආ තනිවරුද පැවැසූ වැදගත් දිව්‍ය වැකිය
'ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ් වහ්දහු ලා ෂරීකලහු' යන්නේය.
(මුවන්නා ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ් හි කොන්දේසි

ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ් කොන්දේසි හතකින් සමන්විතයි.
දාසයෙකු මෙයින් කිසිවක් කිසියම් වෙනස් කිරීමකින්
තොරව එකසේ පිළිපදින්නේද එවිට මෙම කලිමාව වලංගු
වේ. ඒවා මෙසේය.

1. දැනුම

වැළකීම (ප්‍රතික්ෂේප කිරීම) හා තිරතවීම (ස්ථිර වීම)
යන තේරුමද, ඒ අනුව ක්‍රියා කිරීමේ අවශ්‍යතාවයද
වටහා ගැනීම.

අල්ලාහ් වැළුම් පිළුම්වලට සුදුස්සාය, ඒකීකයාය, ඔහුට
හැර අන් කිසි කෙනෙකුට කරන වැළුම් පිළුම් වලංගු
නොවන බව දාසයෙකු වටහා ගෙන ඒ අනුව ක්‍රියා
කරන්නේද, යථාර්තයෙන් ඔහු තමා බුද්ධිමත්ය. අල්ලාහ්
මෙසේ පවසයි:

﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ محمد : ١٩

එනිසා දැනගන්න, නිශ්චය වශයෙන්ම අල්ලාහ් තඤාලා
හැර (වෙනත්) කිසියම් දෙවියෙකු නොමැත. (47:19)
තනි තායකතාව මෙලෙස පවසයි:

(مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ) رواه مسلم

කවරෙකු, වැදෑම් පිදුම්වලට සුදුස්සා අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙකු නොමැති බව තේරුම් ගෙන සිටියදී මරණයට පත්වෙන්නේද, ඔහු ස්වර්ගයට පිවිසේ. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

2. නිශ්චය කිරීම

මෙය මිනිස් හා පින් වර්ගයේ මෛත්තන්වරු (යක්ෂයන්) පතුරුවන සැකයෙන් තොරව, තම සිත සන්සුන් වනසේ නිශ්චයකර ඡහාදා (සාක්ෂිය) ප්‍රකාශ කිරීමයි. නමුත්, එය ස්ථිරයෙන් හා නිශ්චයෙන් කිව යුතුය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි:

﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا ﴾

الحجرات: 15

නියත වශයෙන්ම (සත්‍ය) විශ්වාස වන්නයන් කවරෙහුද යත්, ඔවුන් අල්ලාහ් හා ඔහුගේ දූතයා කෙරෙහි විශ්වාසය කිරීමෙන් පසු (මේ ගැන කිසියම්) සැකයක් නොකර සිටින්නන්ය. (49:15) නඟිතුමා මෙසේ පවසයි:

(أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ لَا يَلْقَى اللَّهُ بِهِمَا عَبْدٌ غَيْرُ

شَاكَ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ) رواه مسلم

අල්ලාහ් හැර අන් දෙවියෙකු නොමැති බවත්, මා අල්ලාහ්ගේ දූතයා බවත් සාක්ෂි දරා කියමි. සැකයෙන් තොරව මෙම කරුණු දෙක මත අල්ලාහ්ව බැහැ දකින

දාසයා ස්වර්ගයට පිවිසේ.

3. පිළිගැනීම

මෙය මෙම කලිමාවේ අඩංගු සියලු දේ සිතින් හා මුවින් පිළිගැනීමයි. තවද, නඹිතායක තුමාගේ කියමන් හා චතුමාගෙන් ලැබූ සියලු දේ කිසියම් ප්‍රතික්ෂේපයෙන් තොරව පිළිගැනීමයි. අල්ලාහ් පවසයි:

﴿ آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ، كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ
وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ، وَقَالُوا سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴾ البقرة ٢٨٥

තමාගේ ස්වමියා (අල්ලාහ්) විසින් පහළ කළ සියලු දේ රජුල්වරුන් (දූතයන්) විශ්වාස කළහ. එසේම විශ්වාස වන්නයන්ද විශ්වාස කළහ. (මෙම) සියලු දෙනාම මලාභකාරුන්, දේව ග්‍රන්ථයන් හා රජුල් වරුන් විශ්වාස කළහ. අපි රජුල්වරුන් අතර වෙනස්කම් ඇති නොකරන්නෙමු. තවද, අපි ඇසුවෙමු. පිළිපැද්දෙමු. දෙවියනේ, මඟෙන් අපි සමාව අයැදින්නෙමු. ඔබ වෙතද අපි යළි පැමිණෙන්නෙමු. යනුවෙන් මවුහු පැවැසිහ. (2:285)

ඡරිආ නීති රීතිවලින් කොටසක් හෝ එහි දණ්ඩ නීතිය හෝ මේ සියල්ල හෝ ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් මෙම (කලිමාව) පිළිනොගන්නන් හා ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන්ය. මෙවෙන්නන්ට සොරකමට දෙන දඩුවම හෝ අතවරයට දෙන දඩුවම හෝ බහුහාරය සේවනය හෝ හිමිකම් නිතිරීතියන් හෝ මෙවැනි දේ ප්‍රතික්ෂේප

කරන්නන් උදාහරණයෙකි. අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ
الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ الأحزاب: ٣٦

අල්ලාහ් තඹාලා හා තඹිතුමා යම් කිසි දෙයක් තීරණය කළයින් පසු ඒ ගැන විකල්ප තීරණ ගැනීමේ අයිතිය කිසියම් විශ්වාසවන්ත පුරුෂයෙකුට හෝ ස්ත්‍රීයෙකුට නොමැත. (33:36)

4. වහල්වීම

එය පරිගුද්ධ කලීමාව දැනුම්දෙන පරිදි වහල් (යටත්) වීමයි. වහල්වීම හා පිළිගැනීම අතර වෙනසක් තිබේ. පිළිගැනීම යන්නේ (කලීමාවේ) තේරුම මුඛින් ප්‍රකාශ කිරීමයි. වහල්වීම යන්නේ ක්‍රියාවෙන් පිළිපැදීමයි. යමෙකු ලාභලාහ ඉල්ලල්ලාහ් හි තේරුම දැන ගෙනද, එය නිශ්චයකරද, පිළිගැනද සිටී. නමුත් ඒ අනුව එහි ඉලක්කය කරා මහු ක්‍රියා නොකරන්නේද එය නිශ්චලවේ. අල්ලාහ් මෙලෙස පවසයි:

﴿وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ﴾ الرمر: ٥٤

තවද, (මනුෂ්‍යයෙකි, වෙදනාවට ලක්වීමට පෙර) මග හේ දෙවියා වෙතට (පව සමාව අයැද) යොමුවන්න. සම්පූර්ණයෙන්ම මහුට වහල්වන්න. (39:54) තවද මහු මෙය මෙසේ පවසයි:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَرَّ جَنِّهِمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا

فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿النساء: ٦٥﴾

ඔබ දෙවියා මත දිවුරා කියමි. ඔවුන් තමන්තුල ඇතිවූ ප්‍රශ්නවලදී ඔබව විනිශ්චයකරා ලෙස පිළිගැනීමෙන් පසු ඔබ කළ විනිශ්චය ගැන තෘප්තිමත්වී එම විනිශ්චය පිළිගන්නාතුරු ඔවුහු විශ්වාස වන්තයන් විය නොහැක. (4:65)

5. සත්‍යභාවය

සත්‍යභාවය අල්ලාහ් සමගයි. එය විශ්වාසය කෙරෙහිද, ප්‍රතිපත්තිය කෙරෙහිද සත්‍යවන්තයා විය යුතුයි. අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ التوبة: ١١٩

විශ්වාසවන්තයෙකි, අල්ලාහ් තඤාලාට බියවී (ප්‍රකාශයෙන් හා ක්‍රියාවෙන්) සත්‍යවන්තයන් සමග සිටින්න. (9:119) තඹි නායක තුමා පවසයි

(مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ صَادِقًا مِنْ قَلْبِهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ) رواه أحمد في المسند

කවරෙකු තම සිතින් සත්‍යයෙන්ම 'නැමදීමට සුදුස්සා අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙකු නොමැත' යනුවෙන් පවසන්නේද ඔහු ස්වර්ගයට පිවිසෙයි. (මුස්තද් අහ්මද්)

යමෙකු භෞද්ධ (සාක්ෂිය) මුඛින් පවසා එහි යථාර්ථය සිතින් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේද ඔහුට ජය නොලැබේ. ඔහු මුතාෆික් වරුන්ගෙන් අයෙක්වේ. තඹිනායකතුමා ගෙන ආ දේශිත් සමහරක් හෝ සියල්ල හෝ බොරු කිරීම සත්‍යභාවය නැති කිරීමකි. මන්දයත්, අල්ලාහ්

තඬි තායකතාව පිළිපදින ලෙසත්, ඔහු සත්‍ය කරන ලෙසත් අපට අණකර ඇත. තවද, අල්ලාහ් එය තමා පිළිපැදීම සමගම මෙසේ සඳහන් කරයි.

﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ...﴾ النور ٥٤

(තඬිතුමනි) පවසන්න. 'අල්ලාහ් තඬාලාව පිළිපදින්න. තවද, (ඔහුගේ) දූතයාද පිළිපදින්න. (24:54)

6. චිත්ත පාරිශුද්ධිය

එය මිනිසා සියලු මර්කයෙන් තොරව පවිත්‍ර සිතුවිල්ලෙන් තම ක්‍රියාවන් නිස්කලංක කිරීමයි. ඔහුගේ ප්‍රකාශ හා ක්‍රියා සියල්ල අල්ලාහ් වෙනුවෙන් යන චිත්ත පාරිශුද්ධියෙන් හා ඔහුගේ තෘප්තිය අපේක්ෂාවෙන් තිබීමයි. මෙහි මුණිවලාව හෝ ප්‍රසිද්ධිය හෝ ලාභ සිතුවිල්ල හෝ කෙනෙකුගේ වාසිය හෝ බාහිර, අභ්‍යන්තර ආසාවන් හෝ යමෙකුගේ ආදරයට ක්‍රියා කිරීම හෝ මද්දනට ඇබ්බැහිවීම හෝ අල්ලාහ්ගේ යහ මග හැර අන් මගත් පිළිපැදීම හෝ නොවිය යුතුයි. නමුත්, අල්ලාහ් වෙනුවෙන් කැඳවීමේ හා පරලොවෙහි තෘප්තිය තිබීම අවශ්‍යයයි. කිසියම් කෙනෙකුගේ ප්‍රතිලාභය හෝ තූතිය සිතින් අපේක්ෂා නොකළ යුතුයි. අල්ලාහ් පවසයි:

﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾ الزمر ٣

දැනගන්න, පිරිසිදු වත් පිළිවෙත් (සියලු ඇඳහීමෙන්) අල්ලාහ්ටය. (39:3) අල්ලාහ් තඬාලා මෙය මෙසේ පවසන්නේය:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ البينة : ٥

අල්ලාහ් තආලා කෙරෙහි තමන්ගේ වැළුම් පිළුම් (යහපත් මාර්ගයෙන්) චිත්ත පාරිශුද්ධියෙන් කිරීම සඳහා ඔවුන්ට අණකරන ලදී. (98:5) තවද, බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථයෙහි සඳහන් තඛ්තමා පැවැසූ වැකියක් උත්තාන් (රලි) මෙසේ පවසයි.

(فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ حَرَّمَ عَلَى النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَتَّبِعِيْكَ بِذَلِكَ

وَجَهَّ اللَّهُ) رواه البخاري ومسلم

නිශ්චයවශයෙන්ම යමෙකු අල්ලාහ් තආලාගේ තෘප්තිය තකා ‘ලඳුලාහ ඉල්ලල්ලාහ්’ යනුවෙන් පවසන්නේද, ඔහුට අල්ලාහ් අපාය තහනම් කරයි. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

7. අල් මහබ්බා-ආදරය කිරීම

අල්මහබ්බා යන්නේ, මෙම වැදගත් වැකිය (කලිමාව) ද, එය දැනුම්දෙන කරුණද, එහි අරමුණද ආදරය කිරීමයි. එනිසා අල්ලාහ්ට හා ඔහුගේ රජුල්වරයාට ආදරය කළ යුතුයි. එම ආදරය අත් සියලු ආදරයට වඩා උසස්විය යුතුයි. තවද, ආදරය කිරීම පිළිබඳ කොන් දේසිය හා එයට අවශ්‍ය දේ අනුගමනය කළ යුතුයි.

එබැවින්, අල්ලාහ් තආලාට, ඔහුගේ ගෞරවය, කීර්තිය, බිය, අපේක්ෂාව යනාදියෙන් යුත් ඇල්මෙන් ආදරය කළ යුතුයි. එසේම පොදුවෙන් මක්කා, මදීනා හා දේවස්ථානය (මස්ජිද්) යන අල්ලාහ් ප්‍රියකරන ස්ථානය, රමසාන් මාසය, හජ් මාසයේ (ප්‍රථම) දින දහය හා

වෙනත් අල්ලාහ් ප්‍රියකරන කාල පරිච්ඡේදයන්ද, තඹවරුන්, රසුල්වරුන්, මලාඉකාවරුන්, සත්‍යවත්තයන්, පරිත්‍යාගශීලීන්, යහපත්ශීලීන් හා වෙනත් අල්ලාහ් ප්‍රිය කරන අයද, තැඳීම, සකාත්‍ය ගෙවීම, උපවාසයේ යෙදීම හඳුන්වා දී තිබේ. ඉවු කිරීම යන අල්ලාහ් ප්‍රිය කරන ක්‍රියාවන්ද, දික්ර (සිහිකිරීම) හා කුරානය පාරායනය කිරීම යන අල්ලාහ් ප්‍රියකරන මුඛින් ප්‍රකාශ කරන දේද ආදරය කළ යුතුය.

තවද, තමා පිළිබඳ ආදරයටද, තමාගේ ආභාවටද හා ප්‍රියටද වඩා අල්ලාහ් පිළිබඳ ආදරයට වැදගත් තැන දීම ආදරය කිරීමෙකි. තවද, මහු අප්‍රිය කරන දේ අප්‍රිය කිරීමද ආදරයෙකි. මහු කාගිරිවරුන් (ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන්) අප්‍රිය කරයි. එනම්, කුර්, අකුසල් හා පාප ක්‍රියාවන් අප්‍රිය කළ යුතුය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි:

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ﴾ المائدة : ٥٤

විශ්වාස වන්නන්ගෙන්, මඟෙන් කවරෙකු හෝ මහුගේ ආගම අතහැර යන්නේද, (අල්ලාහ් තආලාට කිසියම් පාඩුවක් නොවන්නේය.) එවිට අල්ලාහ් වෙනත් සමාජයක් ගෙන එයි. මහු මවුත්ව ආදරය කරයි. මවුහුද මහු ආදරය කරති. මවුත් මු:මින්වරුන් (විශ්වාස වන්නන්) සමග කීකරුවෙන්ද, කාගිරිවරුන් (ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන්) සමග අකීකරු වෙන්ද හැසිරෙති. අල්ලාහ්ගේ මගහි සටන් කරති. නින්දා කරන්නන්ගේ

නින්දාවලට නොබිය වෙති. (5:54)

මුහම්මදුර් රසූලුල්ලාහ් හි තේරුම

මෙහි තේරුම වනුයේ, නබිත්‍යකතූමා මුලු මිනිස් සමාජය කරා එවනලද අල්ලාහ් දූතයා (රසූල්) හා දාසයා (අබ්ද්) ලෙස බාහිරවද, අභ්‍යන්තරවද දැනගැනීම සහ ඔහු අණ කළ දේ පිළිපැදීමෙන්, ඔහු දැනුවත් කළ දේ සත්‍ය කිරීමෙන් හා ඔහු වලක්වූ දේ වැලකීමෙන් එහි අරමුණ කරා ක්‍රියා කිරීමයි. තවද, අල්ලාහ් නියම කළ පරිදි වැඩුම් පිදුම් කිරීමයි.

නබි ත්‍යාගකතූමා අල්ලාහ්ගේ දූතයා වශයෙන් සාක්ෂි දීමට කරුණු දෙකක් තිබේ. එය අබ්දු (දාසයා) හා රසූල් (දූතයා) වන්නේය. මෙම කරුණු දෙක නබි ත්‍යාගකතූමා කෙරෙහි සීමාව ඉක්මවා යාමද, අවතක්සේරු කිරීමද නැතිකරයි. ඔහු අල්ලාහ්ගේ දාසයා හා දූතයාය. ඔහු මෙම උතුම් ලක්ෂණ දෙකෙකින්ම සියලු මැවුම් අතර සම්පූර්ණ වන්නයාය. මෙහි අබ්ද් හි තේරුම අදහන දාසයාය. එනම් ඔහු මවනලද අනෙකුත් මිනිසුන් සේ මිනිසාය. ඔවුන්ට සිදු වන දේ ඔහුටද සිදුවන්නේය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි.

﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ الكهف: 110

(නබිතුමනි,) මම පවසන්න, නිශ්චය වශයෙන්ම මමද මෙලා සේ මිනිසෙකි. (18:110) තවද, අල්ලාහ් පවසයි:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا﴾ الكهف: 1

සියලුම ප්‍රශංසා තමාගේ දාසයා වෙත කිසියම් ඇදයක් (අඩුවක්) නොමැති කරුණය පහළ කළ අල්ලාහ් තභාලා ටම හිමිවේ. (18:1)

රසුල් යන්නේ මුලු මිනිස් සමාජයන් වෙත අල්ලාහ් දෙවියන් කරා කැඳවීම සඳහා ඵලතලද සුභාරංචි පතන්නා හා අවවාද කරන්නාය.

මෙම කරුණු දෙක මත සාක්ෂි පැතීම නඛිතායක තුමා කෙරෙහි පහසුවෙන් සිතිමද, සීමා ඉක්මවා යාමද වළක් වයි. නඛිතුමා ඔහුගේම සමාජයේ (සාමාන්‍ය) කෙතෙක් ලෙස තර්ක කරන්නන් ඵතුමා අවතක්ෂේරු කරන්නන්ය. ඵතුමා පිළිබඳව සීමා ඉක්මවා කරන්නන් ඔහු දාසයා යන ස්ථානයෙන් බැහැරකර වැළුම් පිදුම්වලට සුදුස්සා කිරීම ටත්, අල්ලාහ් හැර ඵතුමාගෙන් පව් සමාව අයැදීමටත්, (අල්ලාහ් හැර ඔහු සුදුස්සා නොවී සිටියදී) තමන්ගේ අවශ්‍යථා ඉටුකිරීම හා කරදරයෙන් මුදාවීම සඳහා ඉල්ලීමටත් පටන් ගත්හ. තවත් පිරිසක් ඵතුමාගේ සංදේශය ප්‍රතික්ෂේප කළ අතර ඵතුමා පිළිපැදීමෙන් අඩු පාඩු කළහ. තවද, ඵතුමා ගෙන ආ දේට ඵරෙහි විරුද්ධ ප්‍රකාශවල නිරතව සිටිහ.

විශ්වාසයේ අනිවාර්ය කරුණු

නියතවශයෙන්ම ප්‍රකාශයේ හා ක්‍රියාවේ වලංගුභාවය හා පිළිගැනීම පවතින්නේ නිවැරදි ප්‍රතිපත්තිය මත බව අල් කරුණයේ හා අල් හදිසියේ අධාර මාර්ගයෙන් දැන ගන්නට ලැබේ. ඵනිසා ප්‍රතිපත්තිය නිවැරදි නොවන්නේද, ඵවිට ඵම ප්‍රතිපත්තියෙන් සිදුවන සියලු ප්‍රකාශයන් හා ක්‍රියාවන් අවලංගුවේ. අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි:

﴿وَمَنْ يُكْفَرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

المائدة: 5

තවද, කවරෙකු විශ්වාසකිරීම ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේද, ඔහුගේ ක්‍රියාව විනාශවේ. තවද, ඔහු පරලොවෙහි අලාභයට පත්වූ අය සමග සිටී. (5:5) තවද අල්ලාහ් මෙලෙස පවසයි:

﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ، لَإِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَتَنَّ عَمَلُكَ

وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ الزمر: ٦٥

තවද, (තබ්තුමනි) ඔබ (දෙවියාට) මිරික් කිරීමෙහි යෙදෙන්නේද, ඔබගේ ක්‍රියා සියල්ල විනාශවේ. ඔබ අලාභ කරුවන්ගෙන් කෙනෙකු ලෙස පත්වේ. යනුවෙන් බෙටත් බෙට පෙර සිටි අයටත් වහි (වේද වැකිය) මගින් පවසන ලදී. (39:65)

නියත වශයෙන්ම නිවැරදි ප්‍රතිපත්තිය (අකීදා) වන්නේ, අල්ලාහ්ද, ඔහුගේ මලාභකාවරුන්ද, ඔහුගේ දේව ග්‍රන්ථද, ඔහුගේ දූතයන්ද, අවසාන දිනයද, ඉරණමද චිත්ත පැරිශුද්ධියෙන් විශ්වාස කිරීම බව අල් කුරානය හා අල් හදීසය අනාවරණය කරයි.

පබාවත් මෙම කරුණු හය නිවැරදි (පැහැදිලි) මූලික ප්‍රතිපත්තියකි. කුමක්නිසාදයත්, අල්ලාහ් වේද ග්‍රන්ථ පහළ කළේද තබි මුහම්මද (සල්) තුමා එව්වේද මෙම නිවැරදි ප්‍රතිපත්තිය කරාය. මෙය ඊමාන් (විස්වාස කිරීමේ) අනිවාර්ය කරුණු ලෙස හැඳින්වේ.

1. අල්ලාහ් කෙරෙහි විශ්වාස කිරීම

මෙය නැමදීමට සුදුස්සා හා හිමිකාරයා අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙකු නොමැති බව විශ්වාස කිරීමයි. කුමක් නිසාදයත්, ඔහු ඔහුගේ දාසයන් මවත්තය. මවුන්ට උපකාර කරන්නාය. ආහාර සපයන්නාය. මවුන්ගේ රහස හා පරහස දැන සිටින්නාය. මවුන්ගෙන් අවතනවන්නන්ට (ඇඳහිම් කරන්නන්ට) ත්‍යාගද, පාපකරුවන්ට දඩුවමද දීමට ශක්ති වන්නාය. අල්ලාහ් මිනිස් හා පින් වර්ගයන් මො මෙම ඇඳහිම ඉටු කිරීම සඳහා මවුන්ට අණ කළාය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ، مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا، إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾
 الذاریات: ٥٦-٥٨

තවද, පින් හා මිනිස් වර්ගයන් මානව ඉබාදත් (සම්පූර්ණ යෙන් අවතනවී මාගේ අණ පිළිගෙන පිවත්වීමට හා මානව පමණක් වැළුම් පිළුම්) කිරීමට හැර මා මැවූයේ නැත. මා කිසියම් සම්පතක් මවුන්ගෙන් අපේක්ෂා නොකරමි. මානව මවුන් ආහාර සැපයීමද අපේක්ෂා නොකරමි. නියත වශයෙන්ම අල්ලාහ් තආලා ආහාර සපයන්නාය. බලවත් ශක්තිවන්නාය. (51:56-58)

අල්ලාහ් දුතයන් එව්වේද, වේද ග්‍රන්ථ පහළ කළේද මෙම සත්‍යතාවය පැහැදිලි කිරීමටත් එය කරා කැඳවීමටත් එයට විරුද්ධ දේශිත් වැළකී සිටීමටත්ය. අල්ලාහ් පවසයි:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

නිශ්චයවශයෙන්ම මෙ අල්ලාහ්ටම වැදුම් පිදුම් කරන්න. යක්ෂයන් (මෛතෘන් වරුන්) ගෙන් වැළකින්න. යනුවෙන් පැවසීම සඳහා අපි සෑම සමාජයටම රසුල්වරුන් (දූතයන්) එව්වෙමු. (16:36)

මෙම ඉබාදත් හි යථාර්ථය වන්නේ ප්‍රාර්ථනා කිරීම, බියවීම, අපේක්ෂා කිරීම, නැමදීම, උපවාස කිරීම, කැපීම, භාර කිරීම හා වෙනත් අඳහිම් සියල්ල අල්ලාහ් වෙතුවෙන් යන චිත්ත පාරිශුද්ධියෙන් මහා ඒකත්වය කිරීමයි. මෙය සම්පූර්ණ ආදරයෙන් යුත් ඇල්මෙන්ද, බියෙන්ද තිබිය යුතුය. අල් කුරානයෙහි අධික ලෙස සඳහන් වන්නේ මෙම වැදගත් මූලික කරුණු පිළිබඳවය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි:

﴿ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ، أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ﴾ الزمر: ٢, ٣

මෙ ආගම කෙරෙහි පාරිශුද්ධියෙන් අල්ලාහ් නමදින්න. දැනගන්න, පාරිශුද්ධ ආගම (ට අයත් නැමදුම් සියල්ල) අල්ලාහ්ටම හිමිවේ. (39:2,3) තවද, අල්ලාහ් පවසයි:

﴿ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِلَٰهًا ﴾ الإسراء: ٢٣

මහුටම හැර (අන් කිසිවෙකුට) මෙ තොර්දහන ලෙස මෙහි දෙවියා නියම කරයි. (17:23) තවද අල්ලාහ් පවසයි:

﴿ فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴾ غافر: ١٤

එනිසා, කාෆර්වරු ප්‍රතික්ෂේප කළත්, මෙලා සම්පූර්ණයෙන්ම අවනතවී ආගම කෙරෙහි පාරිශුද්ධියෙන් මහා වෙත පමණක් ප්‍රාර්ථනා අයදින්න. (40:14)

අල්ලාහ් තආලා තම දාසයන්ට අනිවාර්ය කළ සියලු දේ හා ඉස්ලාමයෙහි භාහිර කරුණු මගින් ඔවුන්ට නියම කළ දේ විශ්වාස කිරීමද අල්ලාහ් විශ්වාස කිරීමෙකි. ඒවා, වැදුම් පිදුම් කිරීමට අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙකු නොමැති බවත්, මුහම්මත්තුමා අල්ලාහ්ගේ දූතයා බවත් සාක්ෂි දීම, සලාත් නැමදුම ඉටුකිරීම, සකාතය ගෙවීම, රාමසාන් උපවාස ගිලයේ යෙදීම හා ශක්තිවන්තයන් හඳුන්වා දීම සඳහා ඉටුකිරීම යනාදීන්ද, ඡරිආ (ආගම) අනිවාර්ය කළ වෙනත් කාර්යයන්ද වේ. මෙයින් උතුම් හා වැදගත් කරුණ වන්නේ ලාඉලාහා ඉල්ලේලාහු මුහම්මදුර් රසූලුල්ලාහි යන්නයි.

මෙම විශ්වාස මැව්වේද, තම ඥානය හා ශක්තිය මත ලොව වැසියන් පාලනය කරන්නේද අල්ලාහ්යි. ඔහු මෙලොව හා පරලොව පාලනය කරන්නාය. සියලු ලොව වැසියන්ගේ පාලකයාය. ඔහු හැර අන් කිසි මවන්තෙකුද පාලකයෙකුද නොමැත.

ඔහු රසූල්වරුන් එව්වේද, වෙද ග්‍රන්ථ පහළ කළේද දාසයන් ගිලාචාර කිරීමටද ඔවුන්ගේ ජයග්‍රහණය උදෙසා කැඳවීමටද මෙලොව හා පරලොවෙහි ඔවුන්ගේ යහපතද උදෙසාය. මේ සියල්ලෙහි ඔහුට සමානව කිසියම් දෙයක් නොමැත. අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි:

﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ الزمر: ٦٢

අල්ලාහ් සියලු දේ මවන්නාය. තවද, ඔහු සියලු දේ කෙරෙහි වගකිව යුත්තාය. (39:62)

අල් කුර්ආනයෙහි හා තබ් තුමාගේ වැකියෙහි සඳහන් අල්ලාහ්ගේ අලංකාර නාමයන් හා ශ්‍රේෂ්ඨ ලක්ෂණයන්

කිසියම් වෙනස් කිරීමෙන්, වසංකිරීමෙන්, රූපකිරීමෙන් හා උදාහරණ කිරීමෙන් තොරව විශ්වාස කිරීමද අල්ලාහ් විශ්වාස කිරීමෙකි. ඒ සමගම, මෙම නාමයන් හා ලක්ෂණයන් මැවීම්වලට ඔප්පු නොකර, ලක්ෂණ කිරීමට සුදුස්සාවන අල්ලාහ්ගේ මෙම නාමයන් හා ලක්ෂණයන් දැනුම් දෙන කරුණුද විශ්වාස කළ යුතුය. අල්ලාහ් පවසයි:

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ الشورى: 11

ඔහු හා සමාන කිසි දෙයක් නොමැත. ඔහු කන්දිනෙන් යොමා සිටින්නාය. (42:11)

2. මලාඉකාවරුන් විශ්වාස කිරීම

මලාඉකාවරුන් පිළිබඳ විශ්වාසය පොදුවෙන් හා පුළුල් වශයෙන් පවතී. එහෙයින්, මුස්ලිම් වරයෙකු අල්ලාහ් තඤාලාට ඔහු මවනලද මලාඉකාවරුන් සිටින බවත්, ඔවුන් තම අල්ලාහ් කෙරෙහි තැමදුමෙහි තිරතවී සිටින බවත් විශ්වාස කළ යුතුය. ඔවුන් විවිධ කණ්ඩායම් වශයෙන් සිටිති. ඔවුන්ගෙන් අර්ථය ඉසුලීම භාර අයද, ස්වර්ගය හා අපාය භාර අයද, දාසයන්ගේ ක්‍රියාවන් රකින අයද සිටිති. එසේම පුළුල් වශයෙන් අල්ලාහ් හා නබිතුමා තම කළ අයද විශ්වාස කළ යුතුය. ඔවුන් පිබ්රිල්, මිකාරල්, අපායේ භාරකරු මාලික්, සුර් පිමීම භාර ඉස්රාෆීල් හා මෙවැන්නන්ය. නබි තුමා පැවැසූ බව ආයිෂා (රලි) තුමිය මෙසේ පවසන්නීය:

(خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ، وَخُلِقَ الْجَانُّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ، وَخُلِقَ آدَمُ مِنْ مِثْلٍ)

(وَصَفَ لَكَ) رواه مسلم

මො ඉකාවරුන් ආලෝකයෙන්ද, පින්වරුන් දල්වන ගිත්තෙන්ද, (නබි) ආදම් (ප්‍රථම මිනිසා) බෙලාට වර්ණනා කළ දේයින්ද (පස්වලින්ද) මවනලද්දේය. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

3. වෙද ග්‍රන්ථ විශ්වාස කිරීම

අල්ලාහ් තභාලා තම යථාර්ථය පැහැදිලි කිරීම හා මහු කරා කැඳවීම සඳහා මහුගේ නබි (වක්තෘ) වරුන්ට හා රසූල් (දූත) වරුන්ට වෙද ග්‍රන්ථ පහළ කළ බව කෙටියෙන් (පොදුවෙන්) විශ්වාස කළ යුතුය. පූර්ව වශයෙන් තවරාත්, ඉන්ජිල්, සබූර් හා කුරාන් යනුවෙන් අල්ලාහ් තමිකළ වෙද ග්‍රන්ථයන් විශ්වාස කළ යුතුය.

අල්කුරානය ඒවායින් ශ්‍රේෂ්ඨ හා අවසාන ග්‍රන්ථයෙකි. මෙය අනෙකුත් වෙද ග්‍රන්ථ ආරක්ෂා හා සත්‍ය කරයි. මෙය සෑම මිනිස් සමාජයම පිළිපැදීමද තනිතායකතාවයෙන් සුන්නා (හදිස්) නිවැරදි කළ දේ මගින් තීන්දු කිරීමද අනිවාර්යයි. කුමක්නිසාදයත්, අල්ලාහ් මුහම්මද් තනිතාවය සියලු දෙවර්ගයන් (පින් හා මිනිස්) කරා එව්වේය. තවද, මවුන් අතර තීන්දු කිරීම සඳහාද, මවුන්ගේ සිතෙහි දේ (රෝගය) ට මාෂධය වශයෙන්ද, සියලු දේ පැහැදිලි කිරීමක් ලෙසද, සියලු ලොව වැසියන්ට යහමග හා කරුණාදා වශයෙන්ද මෙම කුරානය මහුට පහළ කළාය. අල්ලාහ් මෙලෙස පවසයි:

﴿وَهَذَا كِتَابُنَا أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ وَفَاتٍ ۚ وَآتَيْنَاكَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ ١٥٥ : المائدة

(මනුෂ්‍යයෙනි,) මෙයද ධර්ම ග්‍රන්ථයෙකි. මෙය අපි පහළ කළෙමු. මෙය ප්‍රසංසාලද ග්‍රන්ථයෙකි. එනිසා මෙය

පිළිපදින්න. තවද, බලාට කරුණාව ලැබීම සඳහා මහාට
බියවන්න. (6:155) තවද අල්ලාහ් පවසයි:

﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ

لِلْمُسْلِمِينَ﴾ **الحل: ٨٩**

(නබිතුමනි) මෙම ග්‍රන්ථය සියලුදේද පැහැදිලි කිරීමක්,
යහමග යොමු කිරීමක්, කරුණාව සැලසීමක් හා සුභාරංචි
පැතීමක් වශයෙන් මුස්ලිම්වරුන්ට පහළ කළෙමු. (16:89)

4. රසූල්වරුන් (දූතයන්) විශ්වාස කිරීම

පොදුවෙන් හා පුළුල් වශයෙන් රසූල්වරුන් විශ්වාස
කිරීම අවශ්‍යයයි. එනිසා, ඇත්ත වශයෙන්ම අල්ලාහ් තම
දාසයන් වෙත සුභාරංචි පතන, අවවාද කරන, යථාර්ථය
කරා කැඳවන රසූල්වරුන් (දූතයන්) එවූ බව විශ්වාස කළ
යුතුය. එනිසා කවරෙකු මවුන්ට ඇහුම් කම් (උත්තර)
දෙන්නේද මහා භාග්‍යවත්ත ජයග්‍රාහිකයාය. තවද, කවරෙකු
හෝ මවුන්ට විරුද්ධවන්නේද මහා පරාජයට හා ශෝකයට
පත්වන්නාය. මවුන්ගෙන් අවසාන හා ශ්‍රේෂ්ඨ වන්නයා
මුහම්මද් නබිතුමාය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

الحل: ٣٦

සත්‍ය වශයෙන්ම, ‘අල්ලාහ්ට වැඳුම් පිදුම් කරන්න,
ශෛත්තාන් (යක්ෂයන්) ගෙන් ඇත්වන්න.’ යනුවෙන්
දේශනා කිරීම සඳහා සෑම සමාජයක් කරාම අව දූතයන්
එවුවෙමු. (16:36) තවද අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි:

﴿ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ ﴾

الأحزاب : ٤٠

මුහම්මද (තුමා) බෙලාගේ කිසියම් පුරුෂයෙකුට හෝ පියෙකු ලෙස නොසිටියේය. එනමුත්, ඔහු අල්ලාහ්ගේ දූතයා හා අවසාන නබිවරයා වශයෙන් සිටියේය. (33:40)

පූර්ව වශයෙන් හා විශේෂයෙන් අල්ලාහ් හා නබිත්‍යක තුමා නම් සඳහන් කළ රජුල්වරුන් (දූතයන්) විශ්වාසකළ සුතුයි. ඔවුහු තුන්, හුද්, සාලිහ්, ඉබ්‍රාහිම් හා වෙනත් නබි වරුන්ය. එතුමන්ට හා නබි තුමාට අල්ලාහ්ගේ උතුම් සාමය හා සමාදානය ලැබෙනු මැන.

5. අවසාන දිනය විශ්වාස කිරීම

අල්ලාහ් තඞාලා හා නබිත්‍යකතුමා පැවැසූ, මරණයෙන් පසු සිදුවන සියලු දේ කෙරෙහි විශ්වාස කිරීම මෙයට අදාලවේ. එනම්, මිනිවලෙහි නොසන්සුන්තාවය, එහි භාග්‍ය හා වේදනාව, පරලොවෙහි සිදුවන බියජනක හා අසිරු තාවය, සිරාත් පාලම, මිසාත් තරාදිය, ප්‍රශ්න කිරීම, න්‍යාග පිරිනැමීම, මිනිසුන් අතර (කුසල් හා අකුසල් ක්‍රියා සඳහන්) පූස් කොලය බෙදීම, එය වම් අතින් ලබාගැනීම, දකුණ අතින් හෝ පිටුපසින් ලබාගැනීම යනාදිය විශ්වාස කළ යුතුයි.

තවද, නබිතුමාට දෙනු ලබන පොකුණ, ස්වර්ගය, අපාය, විශ්වාසවන්තයන් අල්ලාහ් තඞාලා බැහ දැකීම, ඔවුන් සමග අල්ලාහ් කතාකිරීම සහ කුරානය හා හදිසය මගින් ලැබූ මෙවැනි වෙනත් දේ ගැන විශ්වාස කළ යුතුයි. තවද එය අල්ලාහ් හා නබිත්‍යකතුමා පැහැදිලි කළ

අයුරින් තහවුරු කළ යුතුය.

6. කළා හා කද්රේ (ඉරණම) විශ්වාස කිරීම

මෙම විශ්වාසය කරුණු හතරක් මත පවතී.

01. නිශ්චයෙන්ම, අල්ලාහ් පෙර සිදුවූ හා පසුව සිදුවන්නට යන දේද, තම දාසයන්ගේ ස්වභාවය, ආභාරය, ආයුෂ කාලය, ක්‍රියාව හා මවුන්ගේ වෙනත් කාර්යයන්ද දැන සිටින්නාය. මහුට කිසිදු දෙයක් සැඟවිය නොහැක. අල්ලාහ් පවසයි:

﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ التوبة: 115

නිශ්චයවශයෙන්ම අල්ලාහ් සියලු දේම දැන සිටින්නාය (9:115)

02. මහු සැලසුම් කළ හා තීරණය කළ සියලු දේ ලිඛිතව තිබීම. අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි:

﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾ يس: 12

තවද, සෑම දෙයක්ම අපි පැහැදිලි ග්‍රන්ථයෙහි ආරක්ෂා කොට තිබෙමු. (36:12)

03. මහුගේ පැවැත්මේ හැකියාව විශ්වාස කිරීම. එය මහු සිතන දේ සිදුවීම හා මහු නොසිතන දේ නොසිදුවීමය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි:

﴿كَذَٰلِكَ اللَّهُ يُفَعِّلُ مَا يَشَاءُ﴾ آل عمران: 40

එසේම අල්ලාහ් තමා සිතන දේ කරන්නේය. (3:40)

04. මහු ලොවෙහි සියලු දේ මැවීම. මහු හැර වෙනත්තා හා පාලකයා නොමැත. අල්ලාහ් මෙලෙස පවසයි:

﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ الأنعام: ١٠٢

මහතමා බෙලාගේ අල්ලාහ්ය. බෙලාගේ දෙවියාය. මහා භාර අත් කිසි දෙවියෙකු නොමැත. සැමදේ මවන්නා මහාය. භාවිත්, මහාම මවන්නව් වැළුම් පිළුම් කරන්න. තවද, මහතමා සැම කාර්යයන් නිරීක්ෂන කරන්නාය. (6:102)

ඉස්ලාමයෙන් පිටමාවන කරුණු

මුස්ලිම්වරයෙකු විවිධ ආකාරයෙන් තම ධර්මයේ සිට පිටත්වේ. එයින් ඉතා අනතුරු දායක හා අධික වශයෙන් සිදුවන දේ දහයක් තිබේ. ඒවා මෙසේය :

01. අල්ලාහ්ට මිරික් කිරීම. අල්ලාහ් පවසයි:

﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ، وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ المائدة: ٧٢

කවරෙකු අල්ලාහ්ට සහකාරත්වය කරන්නේද, මහාට අල්ලාහ් ස්වර්ගය තහනම් කරයි. මහාට සුදුසු ස්ථානය අපායයි. අපරාධ කරන්නන්ට උපකාර කරන්නන් නොමැත. (5:72) මෙ අයගෙන් ප්‍රාර්ථනා කිරීම, මවුන් මගින් සමාව අයැදීම, මවුන්ට භාර භාර ඔප්පු කිරීම, මවුන්ට තරඟිල්ල දීම යනාදියද අල්ලාහ්ට මිරික් කිරීමෙකි.

02. තමා හා අල්ලාහ් අතර තැරව් කරුවන් ඇති කිරීම. මෙසේ තැරව් කරුවන් ඇතිකර, මවුන්ගෙන් ප්‍රාර්ථනා කරන්නා, මවුන්ගෙන් නිර්දේශ (රුකමදැරු) පනන්නා,

මවුන් වෙත තම කාර්යයන් පවරන්නා කාගිරිය.

03. (අල්ලාහ්ට හවුල්කාරත්වය කරන) මුෂරික්වරුන්, (ප්‍රතික්ෂේප කරන) කාගිරි නොකරන්නා හෝ මවුන්ගේ කුෆර් හි සෑක නොකරන්නා හෝ මවුන්ගේ මාර්ගය නිවැරදි කරන්නා කාගිරිය.

04. තබ්‍රි නායකතුමාගේ (යහ) මගට වඩා අන් අයගේ මාර්ගයන් ඉමහත් සම්පූර්ණ බව හෝ ඵතුමාගේ අණ පණත්වලට වඩා අන් අයගේ අණපණත් යහපත් බව නිශ්චය කරන්නා කාගිරිය. මෙය මිනිසුන් ඇතිකර ගන්නා තිබ්‍රි රිබ් හා විධිවිධාන ඉස්ලාමීය ෂරීආවට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ බව හෝ ඉස්ලාම් හි නීතිරීතියන් මෙම කාලයට උචිත නොවන බව හෝ මුස්ලිම්වරුන්ගේ නොදිසුණුවට මෙය හේතුවන බව හෝ ජීවිතයේ අනෙකුත් අංගයන් හැර තමා දෙවියන් පිළිබඳ සම්බන්ධතාවය පමණක් සීමා කිරීම හෝ සොරාගේ අත කැපීම, ගණිකා වෘත්තියේ යෙදෙන විවහකයන් ගල් ගසා මැරීම යන අල්ලාහ්ගේ නීතියන් ක්‍රියා කිරීම කාලයට නොමතින බව හෝ සිතීමට සමානය.

එසේම, ෂරීආවේ නීතිරීති අන් නීතිරීතිවලට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ බව නිශ්චය කළත්, ගනුදෙනු කිරීම හෝ දඬුවම් පමුණුවීම යනාදියෙහි අල්ලාහ්ගේ ෂරීආ නොවන නීතිරීති වලට බව නිශ්චය කිරීමද මෙහි ඇතුළත්වේ. කුමක්නිසාදයත්, මෙය අල්ලාහ් අවලංගු කළ දේ වලංගු කිරීමකි. අල්ලාහ් අවලංගු කළ දේ වලංගු කරන්නන් සෑම දෙනා කාගිරිය.

05. තබ්‍රිනායක තුමා ගෙන ආ දේ ඵප්‍රිය කිරීම, මහු එය ක්‍රියා කළත් කාගිරිය. අල්ලාහ් පවසයි:

﴿ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ فَأَخْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴾ محمد: 9

කුමන්තිසාදයන්, අල්ලාහ් පහළකළ (වේද ග්‍රන්ථයෙහි) දේ මවුන් අප්‍රිය කළහ. එනිසා මවුන්ගේ ක්‍රියා සියල්ලම මහු නිශ්චල කළාය. (47:9)

06. නභිතායක තුමාගේ දහමෙහි යම් දෙයක් හෝ එහි තායාග හෝ දඩුවම විභිළ කිරීම. එය කුෆර් කිරීමෙකි. අල්ලාහ් මෙලෙස පවසයි:

﴿ قُلْ أَبَا اللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ، لَا تَعْدِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ

إِيمَانِكُمْ ﴾ التوبة: ٦٦، ٦٥

(නභිතුමනි) බෙලා අල්ලාහ් තභාලාද, මහුගේ වැකි යන්ද, මහුගේ දුතවරයාද විභිළ කරමින් සිටියේ? යනු වෙන් මඬ අසන්න. (බෙලා) ව්‍යාජ් කරුණු නොකි යන්න. නියතවශයෙන්ම, බෙලා විශ්වාස කළායින් පසු ප්‍රතික්ෂේප කළේය. (9:65,66)

07. හුනියම් කිරීම. කවරෙකු හුනියම් කරන්නේද හෝ එය පිළිගන්නේද මහු කාගිරිය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි:

﴿ وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ﴾ البقرة: ١٠٢

නිශ්චයෙන්ම අපි වේදනාවෙහි (සන්සුන්තාවයෙහි) පසු වෙන්නෙමු. එම නිසා (මෙය ඉගෙන ගෙන) කාගිරි නොවන මෙන් අවවාද කරන තෙක් කවරෙකුට හෝ මෙම හුනියම උගැන්වූයේ නැත. (2:102)

08. මුෂරික්වරුන්ට උපකාර කිරීම හා මුස්ලිම්වරුන්ට එරෙහිව මවුන්ට සහාය වීම. අල්ලාහ් පවසයි:

﴿ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ، إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴾

المائدة: ٥١

මෙබන් කවරෙකු හෝ මවුන් (යුදෙව හා කිතු බැති මතුන්) භාරකරුවන් ලෙස පිළිගන්නේද, නියත වශයෙන්ම මහු මවුන්ගේම අයෙකි. නිශ්චයෙන්ම අල්ලාහ් අපරාධකාර සමාජයට යහ මග නොපෙන්වයි. (5:51)

09. සමහර මිනිසුන් තඹනායක තුමාගේ ඡර්භාවෙන් (මග) පිටවිය හැකි බව නිශ්චය කිරීම. එසේ කරන්නා කාඞිරිය. අල්ලාහ් මෙමසේ පවසයි:

﴿ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ، وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴾

آل عمران: ٨٥

තවද, කවරෙකු ඉස්ලාම් හැර (අන්) ධර්මයන් ප්‍රිය කරන්නේද එය පිළි නොගැනේ. තවද, මහු අවසාන දිනයෙහි අලාහයට පත්වූ අය අතර සිටී. (3:85) තඹනායක තුමාගේ සංදේශය කවරෙකුට ලැබෙන්නේද මහුට එය හැර අන් කිසියම් මගක් පිළිපැදීම හෝ එතුමාගේ මග හැර අන් මගක් පිළිපැදීමෙන් මහුට ජයක් ලැබේ යයි නිශ්චය කිරීම හෝ කළ නොහැක.

10. අල්ලාහ්ගේ ධර්මය උදාසීන කිරීම. එය ඉගෙන නොගැනීම හා එය ක්‍රියා නොකිරීම. අල්ලාහ් මෙමලෙස පවසයි:

﴿ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا، إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ

مُنْتَقِمُونَ ﴾ السجدة: ٢٢

තවද, කවරෙකු තම දෙවියාගේ වැකියන් සිහිකර දීමෙන් පසු එය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේද, ඔහුට වඩා මහත් අපරාධ කරුවන් සිටින්නේද? නියත වශයෙන්ම (මෙම) අපරාධ කරුවන්ට දඩුවම් දෙන්නෙමු. (32:22)

මෙය, මුස්ලිම්වරයෙකු විට අවශ්‍ය ධර්මයේ මූලිකයන් ඉගෙන ගැනීම උදාසීන කිරීමයි. ධර්මය පුළුල් වශයෙන් ඉගෙන ගැනීම මෙහි අරමුණ නොවේ. තවද, බලහත්කාරකමට ලක්වූවන් හැර ඕනෑකමින් කරන්නා හා විභේදකාරයා අතර කිසියම් වෙනසක් නොමැත. මෙහිදී බලහත්කාරකමට ලක්වූ අය ගැන ප්‍රශ්නයක් නොමැත.

**والله أعلم ، وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه وسلم ،
والحمد لله رب العالمين .**

